

MAXIMÁLNÍ FOTOGRAFIE

Takřka současně se Shakespearovskými slavnostmi proběhne na Pražském hradě už čtvrtý ročník výstavy **MAXIMÁLNÍ FOTOGRAFIE** (25. 6. - 14. 9.): skupina PPF, generální partner festivalu, představuje tentokrát průřez dílem fotografa **Ivana Pinkavy** s názvem **Salome**. Výstava z fotografické sbírky skupiny PPF probíhá ve spolupráci se Správou Pražského hradu. Organizace se ujala AGENTURA SCHOK, která je zároveň pořadatelem slavností. Výstava instalovaná v jižních zahradách Pražského hradu představí celkem 34 velkoformátových zvětšenin na šestadvaceti stojanech ze skla a oceli. Černobílé snímky z let 1990-2004 zahrnují Pinkavovy slavné „portréty“, ale i méně známé fotografie zátiší.

„Ivan Pinkava je fotograf uznávaný stejně samozřejmě doma jako za hranicemi a je rozhodně jedním z nejzajímavějších autorů stále se rozrůstající sbírky skupiny PPF,“ říká kurátor výstavy **Pavel Lagner**. Stojany rozmístěné po celém areálu jižních zahrad nabízejí čtyřiatřicet nepřehlédnutelných zastavení. „Pinkavovy fotografie jsou fascinující právě svou záměrnou nejednoznačností,“ dodává Pavel Lagner. „Co je provokující, je současně intimní a útěšné, co je o smrti, je i o novém začátku. Světlo prostupuje tmou, a zda byl před objektivem muž, či žena, není zcela jisté ani důležité.“

Už název výstavy naznačuje, že Pinkavovy fotografie odkazují k obecně sdíleným kulturním archetypům: v případě námětu **Salome** jde o „portrét“ dcery krále Heroda, která si za svůj fascinující tanec řekla svému nevlastnímu otci o zvláštní odměnu – hlavu Jana Křtitele.

Výjev „dívky a smrti“ známý v mnoha podobách z dějin malířství je však na Pinkavově fotografii prostoupen vlastním obsahem a intenzitou, které jim propůjčili autor i konkrétní žena na jeho fotografii. „Dívku zachumlanou v hrubém kabátě a s krutýma, možná spíš vyhaslýma očima můžeme vidět jako vražedkyni i jako oběť nešťastného milostného citu,“ říká Pavel Lagner, který zároveň upozorňuje na zvláštní efekt Pinkavových portrétů: „Lidé na fotografiích Ivana Pinkavy na nás hledí nejméně tak intenzivně jako my na ně,“ upozorňuje Pavel Lagner. „Snímky pod speciálními antireflexními skly tak fungují jako zrcadlo vlastní duše či jako hlubina, do níž se můžeme potopit.“

Na koncepci výstavy spolupracoval opět architekt **Michal Froněk** (unikátní skleněné stojany s ocelovou podestou, vyráběnou technikou odlévání starých zbraní a děl, vznikly v ateliéru Olgoj Chorchoj), autorem grafického designu výstavy, pláneků prohlídky i plakátu je **Aleš Najbrt**.

Výstava, probíhající současně se Shakespearovskými slavnostmi od 25. června do 14. září, je k vidění každý den v Rajské zahradě a zahradě Na Valech.

Zde jsou k dispozici i brožurky s informacemi o výstavě. Zahrady jsou v červnu a červenci otevřené od 10 do 21 hodin, v srpnu od 10 do 20 hodin a v září od 10 do 19 hodin. Vstup na výstavu je zdarma.